

QVÆSTIO VI.

An DEUS sit universale?

1. Ita videtur: Universale namque est, quod pluribus inesse aptum est, quod de pluribus prædicari aptum est: Deus est in pluribus, nempe in tribus personis, & de iis prædicari aptus est. Dico namque rectè, Pater est Deus, Filius est Deus, Spiritus sanctus est Deus. E. Deus est universale respectu trium personarum.

2. Sed respondetur ad majorem. Non omne illud universale est, quod quovis modo pluribus inest, & de illis prædicatur, sed requiritur, ut in illis multiplicetur secundum rem, sive ut illa in quibus est, & de quibus prædicatur, sint plura, sub nomine & conceptu hujusmodi universalis, sicuti natura hominis multiplicatur in individuis humanis, & homines sunt plures sub nomine & conceptu hominis, ita ut rectè dicam, Petrus & Johannes sunt duo homines: sed non sic DEUS respectu trium personarum. Non multiplicatur divina natura in tribus personis, non sunt plures sub nomine & conceptu DEI. Hinc non dicere possum. Pater, Filius & Spiritus S. sunt tres Dii, quæ omnia tanquam probata à Theologis præsupponimus.

3. Similiter DEUS est unus numero. E. non est universale. Numero enim unum & universale opponuntur. Undè concludo, cum prædicatur DEUS de Patre, Filio & Spiritu sancto, nec prædicari ut genus, nec ut speciem, nec ut differentiam, neque ut proprium, neque ut accidens.

QVÆSTIO VII.

An aliquid de Deo possit demonstrari à priori?

Affirmamus. Neque obstat, quod objicitur; in DEO nihil dari prius, nihil posterius; vel in DEO non dati causam & effectum. E. de DEO nihil posse à priori demonstrari. Quamvis enim in DEO non detur prius & posterius secundum rem, datur tamen secundum rationem sive secundum nostrum

nostrum